

Húsvét 5. Vasárnapja A

Én vagyok az út, az igazság és az élet. (Jn 14,6)

Olvasmány

Apostolok Cselekedetei 6,1-7

Azokban a napokban, amikor a tanítványok száma már megnövekedett, zúgolódás támadt a görögök közt a zsidók ellen, hogy a mindennapi alamizsnaosztáskor az ő özvegyeiket háttérbe szorítják. Ezért a Tizenkettő összehívta a tanítványokat, és így szóltak hozzájuk:

"Nem volna rendjén, hogy elhanyagoljuk Isten igéjét, s az asztal szolgálatát lássuk el. Szemeljetez hát ki magatok közül, testvérek, hét, jó hírben álló, Lélekkel eltelt bölcs férfit, akiket megbízhatunk ezzel a feladattal. Mi pedig majd az imádságnak és az ige szolgálatának szenteljük magunkat."

Tetszett a javaslat az egész közösségnek, és kiválasztották Istvánt, ezt a hittel és Szentlélekkel eltelt férfit, aztán Fülöpöt és Prohóruszt, Nikánort és Timont, Parmenászt és Miklóst, az antióchiai prozelitát. Az apostolok elé állították őket, azok pedig imádkoztak felettük, és rájuk tették kezüket. És az Isten igéje tovább terjedt, úgyhogy a tanítványok száma igen megnőtt Jeruzsálemben. Még a papok közül is tömegesen hódoltak meg a hitnek.

Szentlecke

1 Péter 2,4-9

Szeretteim! Menjetez az Úrhoz, az élő sziklához, amelyet az emberek ugyan elvetettek, de Isten kiválasztott és felmagasztalt. Mint élő kövek, épüljetez fel rá lelki házzá, szent papsággá, hogy Istennek tetsző lelki áldozatokat hozzatok Jézus Krisztus által.

Ezért mondja az Írás: Íme, Sionban kiválasztott, becses szegletkövet helyezek el, és nem vall szégyent, aki hisz benne.

Nektek tehát ő, mivel hisztek benne, a dicsőségetekre válik. A hitetlenekre azonban ez vonatkozik: A kő, amelyet az építők elvetettek, szegletkövé lett: a botlás köve és a botrány sziklája.

Elbotlanak benne, mert nem fogadták el hittel a tanítást, amelyre meghívást kaptak.

Ti azonban választott nép, királyi papság, szent nemzet, tulajdonul lefoglalt nép vagytok, hogy annak dicsőségét hirdessétek, aki a sötétségből meghívott benneteket az ő csodálatos világosságára.

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz: "Ne nyugtalankodjék a szívetek! Higgyetek az Istenben, és bennem is higgyetek. Atyám házában sok hely van. Ha nem így lenne, mondtam volna-e: Elmegyek és helyet készítek nektek? Ha majd elmegyek és helyet készítek nektek, ismét eljövök, és magammal viszlek titeket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok. Hiszen ismeritek az utat oda, ahova én megyek!"

Ekkor Tamás így szólt: "Uram, mi nem tudjuk, hogy hova megy, hogyan ismerhetnénk hát az utat?" Jézus ezt felelte: "Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem juthat el az Atyához, csak általam. Ha engem ismernétek, Atyámat is ismernétek. De mostantól fogva ismeritek őt, és látjátok."

Fülöp megjegyezte: "Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és ez elég nekünk!" Jézus így válaszolt: "Már olyan régóta veletek vagyok, és nem ismeresz engem, Fülöp? Aki engem lát, az látja az Atyát is. Hogyan mondhatod hát: Mutasd meg nekünk az Atyát? Nem hiszed talán, hogy én az Atyában vagyok s az Atya énbennem? A szavakat, amelyeket hozzátok intézek, nem magamtól mondom, és a tetteket is Atyám cselekszi, aki bennem van. Higgyétek el, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem. Ha másért nem, legalább a tetteimért higgyétek!"

Bizony, bizony mondom nektek: Aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket fogja végbevinni, amelyeket én cselekszem, sőt még nagyobbakat is tehet azoknál, mert én az Atyához megyek."

Elmélkedés

Ki ne vágyódnék közülünk otthonra, egy béke szigetére, ahol az élet viharait kipihenheti? Jézus megpróbál választ adni erre az ősi emberi vágyra: először bizalomra buzdítja tanítványait ("Ne hagyjátok, hogy megzavarjanak benneteket.. Higgyetek bennem.."), aztán búcsút mond, de olyan búcsút, amely már magában foglalja a viszontlátást. Előre megy, hogy Atyja házában – a csend és nyugalom helye, otthon – helyet készítsen tanítványainak.

"Ismeritek az utat, ahová megyek!" Jézus megpróbálja még egyszer összefoglalni azokat a tapasztalatokat, amelyeket a tanítványaival eltöltött időben közösen" szereztek. De Tamás és Fülöp kimondja a zavart, amely mindannyiukat megszállta: "Nem tudjuk, hová mész!" Mi is szeretnénk néha kézzelfogható adalékot arról a helyről, amit "mennynek" nevezünk. De oda nem vezet el minket semmilyen térkép. Jézus maga az Út az Atyához, a mennybe, haza és Őt kell követnünk. Sőt: aki ismeri Jézust, ismeri az Atyát is.

Jézus azonban nemcsak Út, hanem Igazság és Élet is. Mi az Igazság? – Jézusban ölt testet a legvégső oka és eredete mindannak, amit az emberek keresnek, amire teremtettek. És Jézus az Élet, mert ő közvetíti az embereknek Isten gondoskodását és hűségét, ami lehetővé teszi az igazi életet. Végül és levégső soron Jézus az Út, az Igazság és az Élet, mert egy az Atyával: Ő az Atyában van és az Atya Őbenne.

A kereszténység egyik legszebb és legboldogítóbb jellegzetessége, hogy nem egy ismeretlen és arctalan Istenben hiszünk. A többi vallással szemben a kereszténység olyan vallás, amelyben Isten arcát Jézus arcában ismerhetjük fel. Ha folytatjuk a földön Jézus művét, ha felismerjük Őt szenvedő embertársaink arcán, akkor úton vagyunk Vele végleges otthonunkba. Mert Te vezetsz minket, Uram az élet útján és Te nyitod meg nekünk házad ajtaját!